
Přístup veřejnosti k dokumentům 2019

Výroční zpráva Evropského
parlamentu

Oddělení pro transparentnost
Generální ředitelství pro předsednictví
Evropský parlament
duben 2020

ÚVOD

Parlament, Rada a Komise uplatňují nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům, které mají v držení, od 3. prosince 2001.

V souladu s čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení má každý orgán každoročně zveřejňovat zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup k dokumentům, důvody těchto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku.

Podle čl. 122 odst. 6 jednacího řádu Parlamentu předsednictvo Parlamentu přijímá výroční zprávu uvedenou v čl. 17 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001.

METODIKA

Výroční zpráva Parlamentu za rok 2019 je vypracována podle této metodiky:

- počty konzultovaných a požadovaných dokumentů se týkají pouze specifikovaných dokumentů,
- rozhodnutí o umožnění částečného přístupu se považuje za kladnou odpověď,
- potvrzující žádosti se mohou týkat původního rozhodnutí o odepření přístupu k danému dokumentu nebo o umožnění částečného přístupu k němu,
- za rok, kdy byla podána odpovídající potvrzující žádost, se považuje datum registrace původní žádosti.

OBSAH

<i>Shrnutí</i>	4
<i>KAPITOLA I Žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2019</i>	5
A) Parlamentní veřejný rejstřík dokumentů.....	5
B) Prohlížené a požadované dokumenty	6
B.1) Dokumenty prohlížené přímo.....	6
C) Počty žádostí	7
D) Profily žadatelů.....	10
<i>KAPITOLA II Vývojové tendence a specifické otázky</i>	12
Rok 2019 se vyznačoval značným počtem žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům týkajícím se voleb do Evropského parlamentu, které se konaly v květnu. Rovněž vzrostl počet žádostí podaných prostřednictvím on-line platform. Tyto platformy usnadňují podávání žádostí a prostřednictvím šablon zvyšují pravděpodobnost, že žádost bude pokrývat vysoký počet dokumentů.....	12
A) Žádosti týkající se voleb do Evropského parlamentu	12
B) Široká definice dokumentů a „složitých“ žádostí.....	12
B.1) Žádosti o přístup veřejnosti k obecnému obsahu a on-line platformám	13
B.2) Přístup k dokumentům, které nemá Parlament v držení (příklad snímků obrazovky).....	13
C) On-line platformy pro přístup k dokumentům a ochrana osobních údajů.....	14
<i>KAPITOLA III Stížnosti podané evropskému veřejnému ochránci práv a soudní případy</i>	15
A) Veřejný ochránce práv	15
A.1) Šetření uzavřená v roce 2019.....	15
A.2) Šetření zahájená a probíhající v roce 2019.....	18
B) Právní přezkum	18
B.1) Nové případy.....	18
B.2) Probíhající soudní spory v roce 2019.....	18
Věc T-421/17 (odvolací věc C-761/18 P), Leino-Sandberg v. Parlament.....	18
<i>Závěrečné poznámky</i>	19

Výroční zpráva Evropského parlamentu

o přístupu veřejnosti k dokumentům – 2019 (článek 17 nařízení (ES) č. 1049/2001)

Shrnutí

Číselné údaje

- Ke dni 31. prosince 2019 obsahovala databáze rejstříku 776 627 odkazů oproti 748 100 odkazům na konci předchozího roku.
- V roce 2019 uživatelé internetových stránek veřejného rejstříku Parlamentu nahlédli do 67 029 dokumentů přímo prostřednictvím rejstříku. Ve stejném období obdržel Parlament prostřednictvím on-line formuláře, e-mailu nebo dopisu 645 žádostí, což ve srovnání s rokem 2018 představuje nárůst o 30 %.
- Z uvedených 645 žádostí se 101 týkalo dříve nezpřístupněných dokumentů.
- Celková míra kladných odpovědí v roce 2019 přesáhla 93 %.
- Parlament odmítl přístup ve 44 případech, zejména v souvislosti se žádostmi o správní dokumenty a dokumenty týkající se poslanců Evropského parlamentu a jeho řídicích orgánů.
- Ve 13 případech umožnil Parlament částečný přístup k požadovaným dokumentům.

Trendy

- Uchazeči projevovali značný zájem o dokumenty týkající se voleb do Evropského parlamentu, které se konaly v květnu 2019. Rovněž došlo k nárůstu žádostí podaných prostřednictvím on-line platform, jako jsou AsktheEU.org a FragDenStaat.de.
- Počet potvrzujících žádostí ve srovnání s rokem 2018 mírně vzrostl – během roku jich bylo podáno patnáct.

KAPITOLA I

Žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2019

Čísla a statistiky uvedené v tomto oddílu umožňují v oblasti přístupu veřejnosti k dokumentům pozorovat určitou vývojovou tendenci. Poskytují veřejnosti také přehledný obrázek o tom, jak Parlament uplatňuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

A) Parlamentní veřejný rejstřík dokumentů

Parlamentní veřejný rejstřík dokumentů byl vytvořen v roce 2002 s cílem dále zvýšit transparentnost a umožnit veřejnosti přístup k dokumentům tohoto orgánu v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001. Shromažďuje odkazy na přímo přístupné dokumenty, převážně legislativní dokumenty, a pokud je to možné, i na další kategorie dokumentů. Také poskytuje portál pro podávání žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům, které nejsou přímo přístupné.

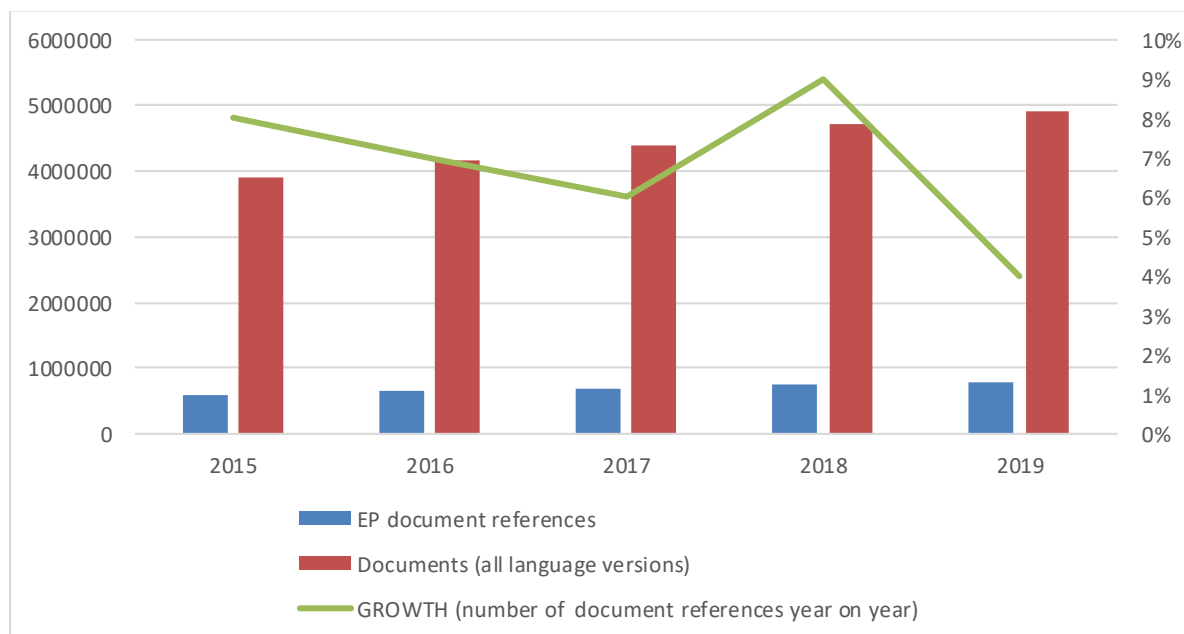
Internetové stránky rejstříku byly přepracovány a jsou nyní uživatelsky přívětivější. Úprava byla sladěna s novými pokyny pro internetové stránky Parlamentu, stránky byly vybaveny novým vyhledávačem a prohlášení o ochraně osobních údajů bylo více zviditelněno. Uvedené prohlášení bylo upraveno vstupem v platnost nařízení (EU) 2018/1725¹ o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů subjekty Unie.

Po zvýšení o téměř 4 %, k němuž došlo v předchozím roce, počet odkazů na dokumenty v databázi rejstříku ke dni 31. prosince 2019 dosáhl 776 627 (což se zohledněním různých jazykových znění představuje celkem 4 921 950 dokumentů). Ve veřejném rejstříku nebyl uložen žádný citlivý dokument ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

(Obr. 1) Vývoj parlamentního veřejného rejstříku dokumentů

B) Prohlížené a požadované dokumenty²

Prakticky všechny dokumenty v parlamentním veřejném rejstříku dokumentů lze v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 1049/2001, v němž se uvádí, že orgány zajistí maximální přístupnost svých dokumentů přímo, stáhnout na internetové stránce. Dokumenty, které nelze prohlížet přímo, je možné zpřístupnit na žádost podanou prostřednictvím on-line formuláře³ nebo e-mailem.

B.1) Dokumenty prohlížené přímo

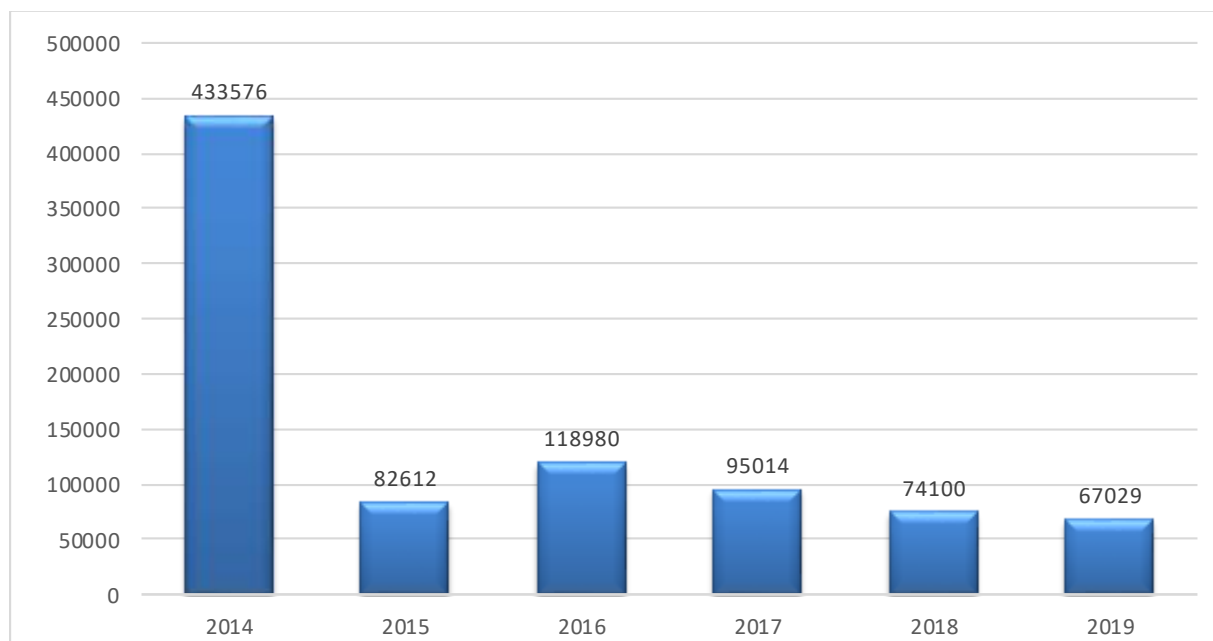
V roce 2019 zájemci přímo na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu nahlédli do 67 029 dokumentů. Je třeba poznamenat, že toto číslo nezohledňuje nahlížení do dokumentů, k němuž došlo prostřednictvím jiných platforem spojených s databází rejstříku, včetně internetových stránek parlamentních výborů a analytického střediska Evropského parlamentu.

Nejčastěji prohlížené dokumenty odpovídají vzorci z předchozích let: parlamentní otázky k písemnému zodpovězení podle článku 138 jednacího řádu (10%), odpovědi na parlamentní otázky (19%), dokumenty získané od Evropské komise (4%) a zápisy z jednání (4%).

² Tyto počty se týkají pouze specifikovaných dokumentů

³ <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=CS>

(Obr. 2) **Počet dokumentů prohlížených na internetových stránkách veřejného rejstříku dokumentů**

C) Počty žádostí

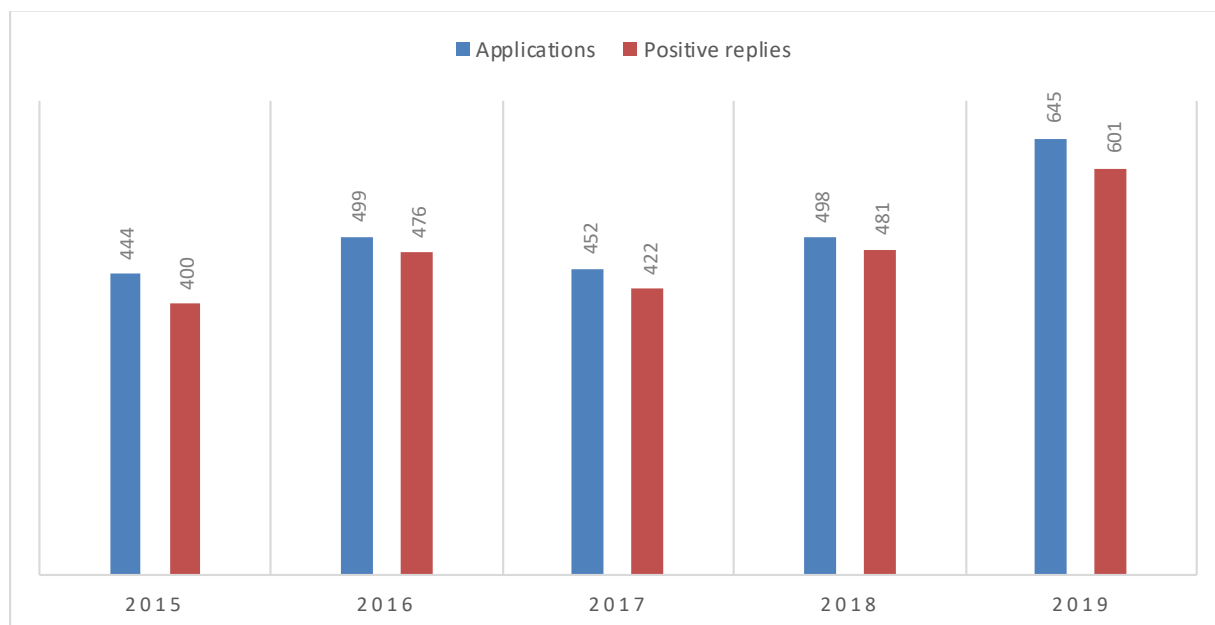
V roce 2019 Parlament obdržel 645 žádostí prostřednictvím on-line portálu pro žádosti, e-mailem nebo dopisem. 446 z nich se týkalo specifikovaných dokumentů, zatímco 199 se týkalo blíže neurčeného počtu dokumentů. Na základě memoranda o porozumění⁴ konzultoval Parlament jiné orgány/subjekty v souvislosti se 14 ze 645 žádostí, a byl sám konzultován jinými orgány v souvislosti s 8 žádostmi, které tyto subjekty obdržely.

Přibližně 30 % všech žádostí podaných v daném roce žádalo o zpřístupnění „všech dokumentů souvisejících s“ konkrétním tématem nebo „všech dokumentů obsahujících informace o“ konkrétním tématu. Zpracování těchto žádostí je obvykle časově náročnější.

Parlament ze 645 žádostí, které obdržel v roce 2019, vyřídil kladně 601. Toto číslo obsahuje 13 případů, kdy byl k požadovaným dokumentům umožněn částečný přístup. To přesahuje 93 % kladných odpovědí.

⁴ Memorandum o porozumění uzavřela oddělení Evropského parlamentu, Rady a Komise s cílem urychleně se zapojit do konzultací podle čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

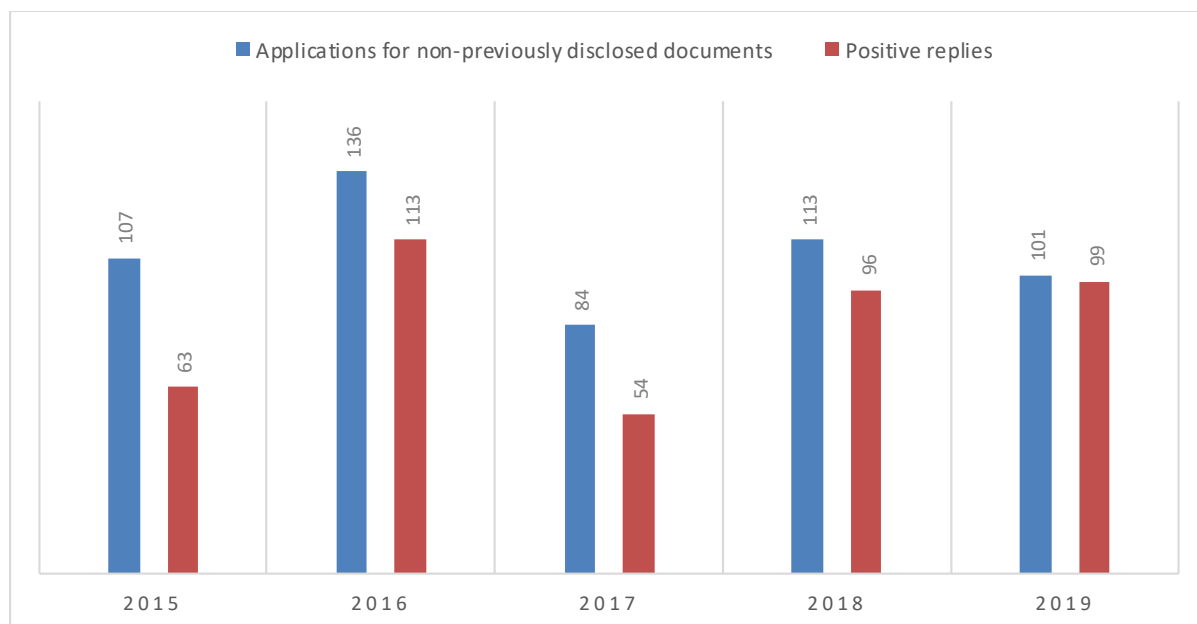
(Obr. 3) **Počet žádostí a kladných odpovědí**

Z uvedených 645 žádostí se 101 týkalo dříve nezpřístupněných dokumentů. Těchto 101 žádostí zahrnovalo zveřejnění 577 těchto dokumentů, což představuje 48% nárůst ve srovnání s rokem 2018.

Většina žádostí o dosud nezveřejněné dokumenty se týkala jednání v rámci dialogu (30%), správních dokumentů (20%) a dokumentů souvisejících s činností některého poslance (18%).

(Obr. 4) **Počet žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty a kladných odpovědí**

V roce 2019 přijal generální tajemník 57 rozhodnutí v souladu s čl. 12 odst. 3 rozhodnutí předsednictva, kterým se stanoví předpisy o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského

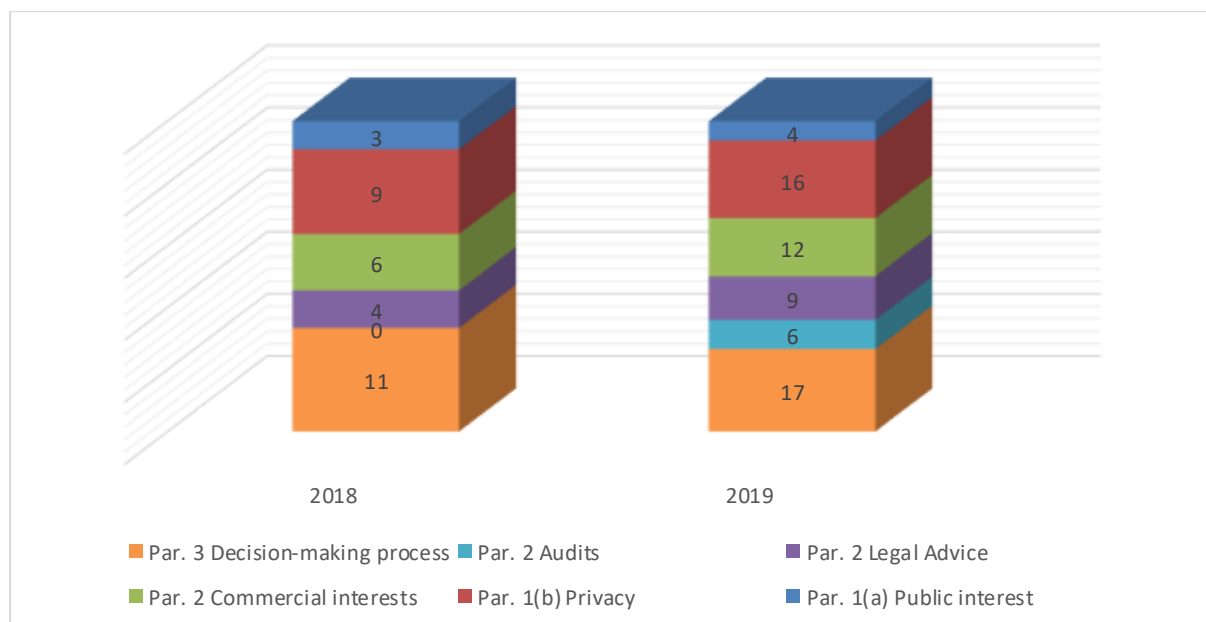
parlamentu⁵, přičemž přístup musel být odepřen ve 44 případech a ve 13 případech musel být poskytnut částečný přístup.

Těchto 57 rozhodnutí se týkalo široké škály témat a dokumentů. Ze 44 rozhodnutí o zamítnutí se 14 alespoň částečně týkalo dokumentů, které neměl Parlament v držení ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001. Dokumentů řídicích orgánů Parlamentu se týkalo devět případů a prohlášení o finančních zájmech nebo výdajů poslanců Evropského parlamentu osm případů. Přístup k dokumentům o zadávání veřejných zakázek byl zamítnut v pěti případech. Pět ze 13 rozhodnutí o částečném přístupu se týkalo některých dokumentů od řídicích orgánů Parlamentu. Ve třech případech se jednalo o správní dokumenty a právní stanoviska.

Bylo podáno čtrnáct potvrzujících žádostí⁶. Ve všech těchto případech Parlament potvrdil svůj počáteční postoj.

Zamítnutí žádostí, která se někdy opírala o několik výjimek, vycházela zejména z potřeby ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců (čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001), rozhodovacího postupu orgánů (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001), ochrany obchodních zájmů fyzických nebo právnických osob (čl. 4 odst. 2 nařízení první odrážka (ES) č. 1049/2001) a ochrany právního poradenství (čl. 4 odst. 2 nařízení druhá odrážka (ES) č. 1049/2001).

(Obr. 5) Uplatňování výjimek podle článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001

Závěrem lze konstatovat, že míra kladných odpovědí Parlamentu byla opět vysoká a celkově dosáhla více než 93 %.

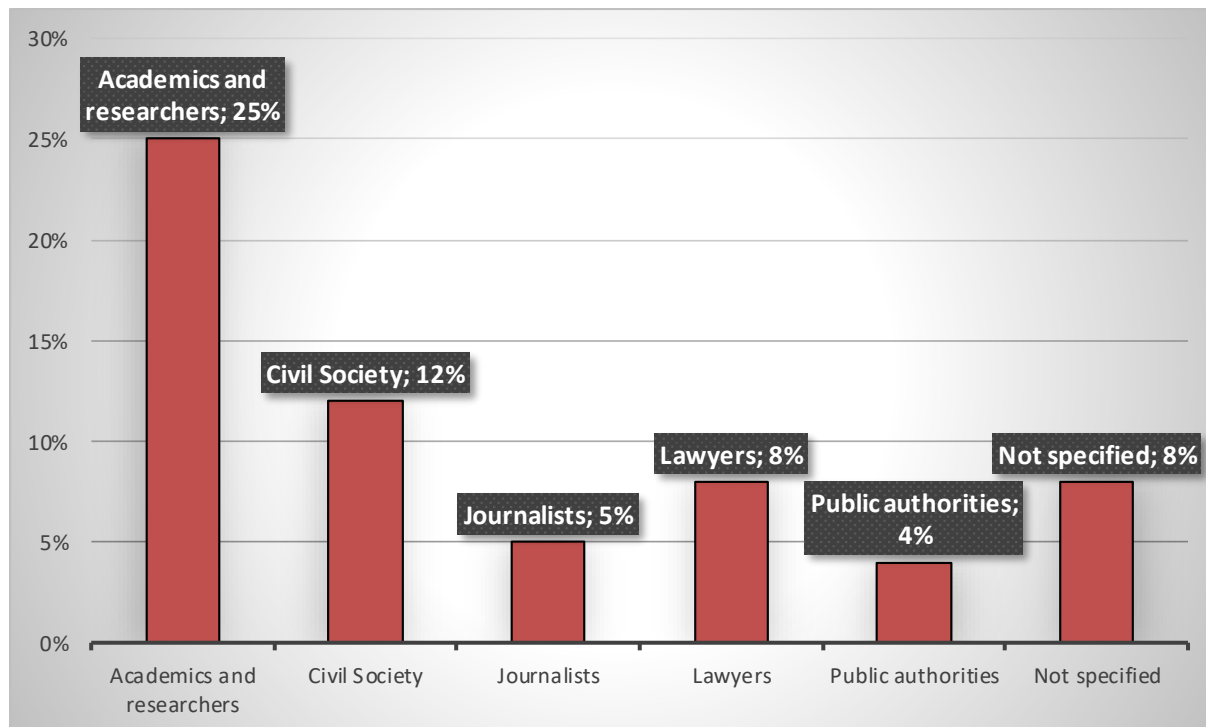
⁵ Rozhodnutí předsednictva ze dne 28. listopadu 2001, kterým se stanoví předpisy o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu (Úř. věst. C 216, 22.7.2011, s. 19).

⁶ V souvislosti s úplným nebo částečným zamítnutím žádosti lze podat potvrzující žádost, ve které je orgán žádán, aby přezkoumal své stanovisko (čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001).

D) Profily žadatelů⁷

Mezi žadateli byli nadále nejčastěji zastoupeni akademičtí a vědecko-výzkumní pracovníci z více než 25 % a dále zájemci z obchodního sektoru, organizací na ochranu životního prostředí a dalších zájmových skupin, kteří předložili souhrnně zhruba 12 % žádostí. V roce 2019 tvořili novináři pouze 5 % žadatelů.

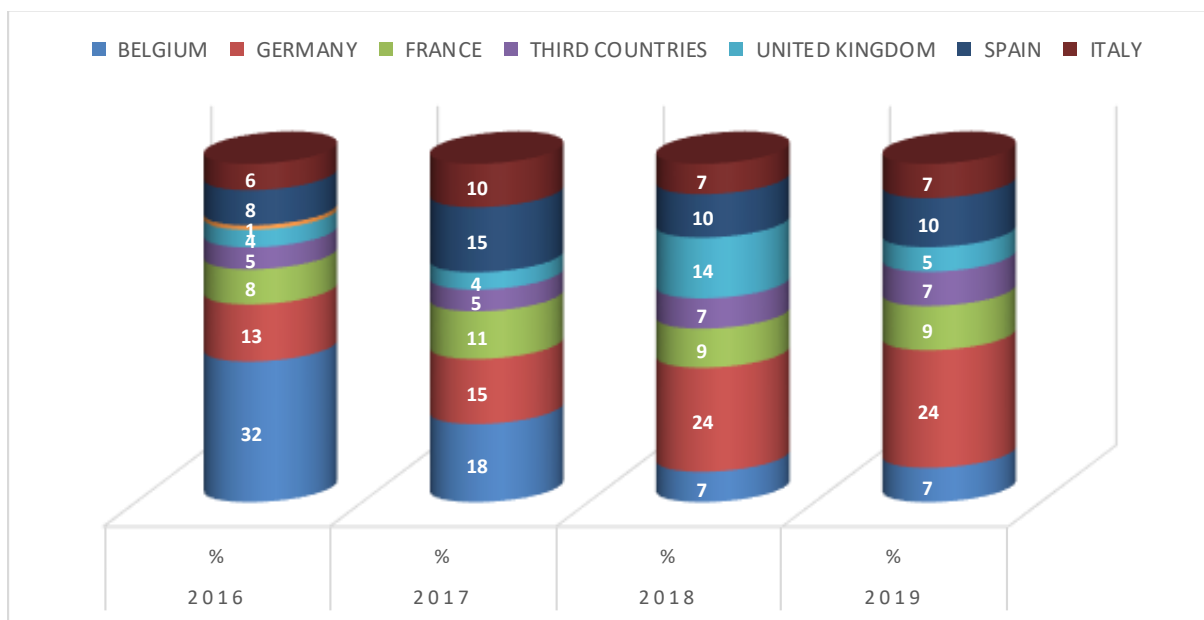
(Obr. 6) **Známé profily žadatelů o přístup veřejnosti k dokumentům v roce 2019**

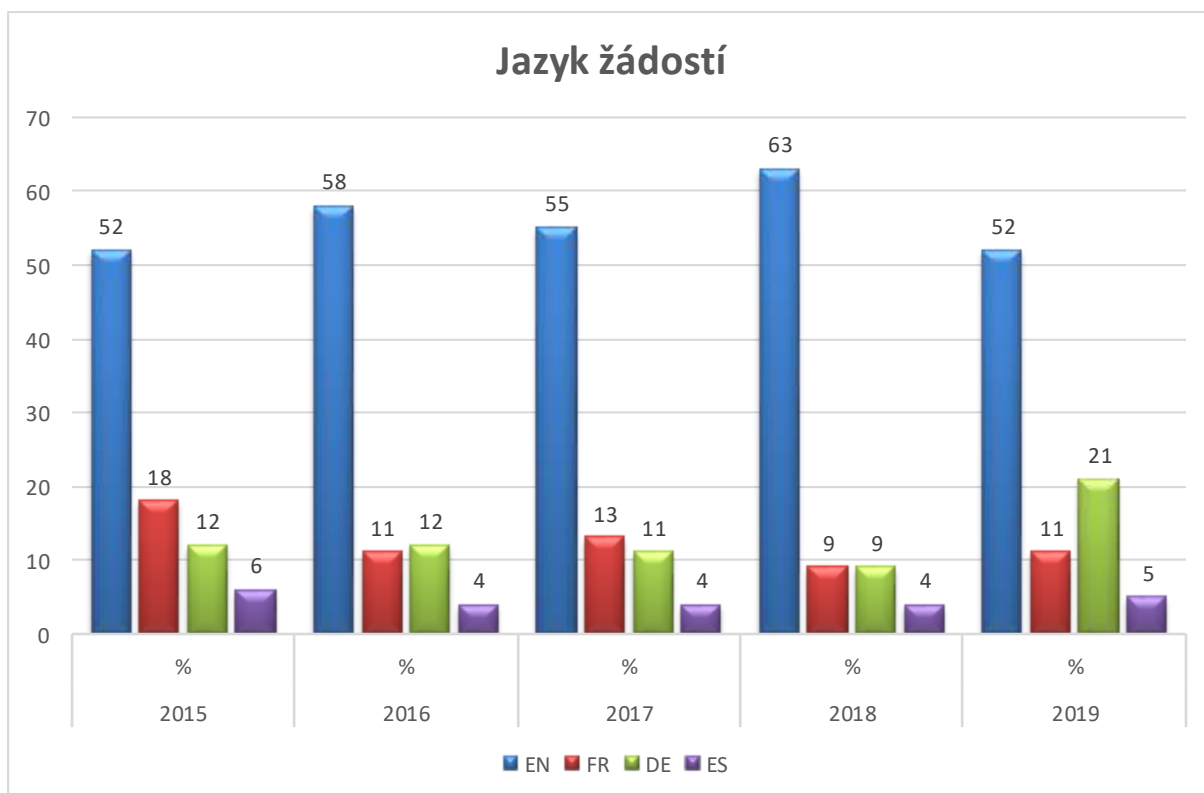
Zeměpisné rozložení žádostí mezi členské státy se mírně změnilo, pokud je Parlamentu známo. Přibližně 24 % žádostí pocházelo z Německa, následovalo Španělsko (10 %), Francie (9 %), Belgie/Itálie (v obou případech 7 %) a Spojené království (5 %). Ze třetích zemí pocházelo přibližně 7 % žádostí.

⁷ Údaje o profilu žadatelů jsou shromažďovány na základě informací, které uvedou v žádostech. Nicméně protože nařízení (ES) č. 1049/2001 nevyžaduje, aby žadatelé uváděli informace o své totožnosti, část z nich své zaměstnání neuvádí. Děje se tak zejména v případě žádostí zasláných emailem.

(Obr. 7) **Zeměpisné rozdělení**

(Obr. 8) **Jazykové rozdělení**

Nejčastěji používaným jazykem pro podání žádosti byla angličtina (52 %), následovaná němčinou (21 %), francouzštinou (11 %) a španělštinou (5 %).

KAPITOLA II

Vývojové tendence a specifické otázky

Rok 2019 se vyznačoval značným počtem žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům týkajícím se voleb do Evropského parlamentu, které se konaly v květnu. Rovněž vzrostl počet žádostí podaných prostřednictvím on-line platform. Tyto platformy usnadňují podávání žádostí a prostřednictvím šablon zvyšují pravděpodobnost, že žádost bude pokrývat vysoký počet dokumentů.

A) Žádosti týkající se voleb do Evropského parlamentu

Volby do Evropského parlamentu se konají každých pět let – v roce 2019 to bylo ve dnech 23. až 26. května – a obvykle jsou spojeny se zvýšeným zájmem veřejnosti o Evropský parlament, zejména o jeho činnosti spojené s volbami samotnými. Tato skutečnost se odrazila i na žádostech o přístup veřejnosti k dokumentům. Žadatelé usilovali zejména o přístup k dokumentům týkajícím se volební kampaně Parlamentu nazvané „Tentokrát jdu k volbám“, která byla zahájena s cílem zvýšit demokratické povědomí a podpořit volební účast evropských občanů. Krátce po volbách byly často požadovány dokumenty týkající se oznámení oficiálních výsledků a počtu hlasů, které jednotlivé politické strany obdržely.

B) Široká definice dokumentů a „složitých“ žádostí

Nařízení (ES) č. 1049/2001 se, jak vyplývá z čl. 2 odst. 3 uvedeného nařízení, vztahuje pouze na dokumenty, které má orgán v držení, tj. na dokumenty, které vytvořil nebo obdržel a které má v držení. Podle čl. 3 písm. a) uvedeného nařízení se však dokumentem rozumí jakýkoli obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka) o záležitosti, která se týká politik, činností a rozhodnutí, jež spadají do působnosti orgánu. Kromě toho, jak vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora Evropské unie (dále jen „Soudní dvůr“), za existující dokument je třeba považovat veškeré informace, které lze extrahovat z elektronické databáze v rámci jejího běžného používání s využitím předem naprogramovaných vyhledávacích nástrojů.

Vzhledem k tomu, že nařízení (ES) č. 1049/2001 stanoví tak širokou definici dokumentů a žádné omezující hranice toho, co mohou žadatelé požadovat, čelí Parlament širokému spektru žádostí. Značná část žadatelů nepožaduje přístup ke konkrétním a specifikovaným dokumentům, ale požaduje přístup k obsahu. Zpracování takovýchto žádostí může být někdy složitější a náročnější na zdroje. Aby bylo možné žádosti o obsah zpracovat, musí Parlament dříve, než začne posuzovat, zda má být požadovaný obsah zpřístupněn, či nikoli, mnohdy nejprve zjistit, zda, nebo v jakém rozsahu má požadovaný obsah orgán jako dokument v držení. Tento proces často vyžaduje zapojení několika správních složek a důkladné zvážení pravidel, jak vyplývají z výkladu Soudního dvora.

B.1) Žádosti o přístup veřejnosti k obecnému obsahu a on-line platformám

Stále větší podíl žádostí, které Parlament dostává, požadují přístup k obecnému obsahu, obvykle jsou formulovány jako žádost o přístup ke všem dokumentům obsahujícím informace o určitém tématu. Částečně je to způsobeno rostoucí oblibou on-line platform určených k usnadnění procesu získávání přístupu veřejnosti k dokumentům, které nabízejí šablony pro žádosti o přístup k obecným dokumentům k určitému tématu, které žadatelé zasílají. Tyto šablony zvyšují pravděpodobnost, že žádost bude zahrnovat vysoký počet dokumentů.

Vyřízení žádosti o obecný obsah často vyžaduje, aby Parlament provedl rozsáhlou interní konzultaci, aby určil, jaké příslušné dokumenty má orgán k dispozici, a také aby kontaktoval žadatele v souladu s čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001 za účelem vyjasnění žádosti a za účelem poskytnutí pomoci žadateli s tímto vyjasněním.

Kromě toho stále častější používání obecných formulací v žádostech, jako je požadování všech dokumentů obsahujících určité informace, zvyšuje pravděpodobnost, že žadatelé budou alespoň částečně požadovat přístup k informacím, které nejsou obsaženy ve stávajícím dokumentu, a tedy požadovat přístup k informacím a nikoli k dokumentu. V tomto ohledu musí Parlament při zpracování žádostí podaných podle nařízení (ES) 1049/2001 činit zásadní rozdíly. Jak potvrdil Soudní dvůr, je pro účely použití nařízení (ES) č. 1049/2001 nutné rozlišovat mezi pojmem dokumenta a pojmem informace. Třebaže nařízení (ES) č. 1049/2001 stanoví přístup veřejnosti k dokumentům Parlamentu, nezavazuje orgán, aby poskytoval žadatelům veškeré informace, o které mohou mít zájem. Je však někdy obtížné vymezit jasnou hranici mezi těmito dvěma pojmy.

B.2) Přístup k dokumentům, které nemá Parlament v držení (příklad snímků obrazovky)

Při řešení žádostí o přístup veřejnosti k obsahu, na rozdíl od specifikovaných dokumentů, musí Parlament posoudit, zda má požadovaný obsah skutečně v držení. Zadání není vždy jednoznačné.

Jako příklad lze uvést, že v roce 2019 Parlament obdržel několik žádostí s odkazem na nařízení (ES) č. 1049/2001, které požadovaly snímky obrazovky s analýzami twitterových účtů Parlamentu. Aby mohl žádost vyřešit, musel Parlament stanovit, jaké analytické údaje jsou předmětem žádosti a zda je má v držení ve smyslu nařízení (ES) č. 1049/2001.

V tomto případě bylo zjištěno, že požadované analytické údaje bude třeba získat z databáze, která patří společnosti Twitter a která není v držení Parlamentu, přestože má možnost k ní vizuálně přistupovat prostřednictvím obrazovky. V důsledku toho orgán odmítl přístup k analytickým údajům částečně z toho důvodu, že požadované informace nebyly uloženy jako dokument ve smyslu čl. 3 písm. a) ani jinak v držení Parlamentu ve smyslu čl. 2 odst. 3) nařízení (ES) č. 1049/2001.

C) On-line platformy pro přístup k dokumentům a ochrana osobních údajů

Jak je uvedeno výše, žadatelé stále častěji k podávání žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům využívají on-line platformy. Při používání těchto platforem mají vyšší stupeň anonymity vůči orgánům, protože jejich soukromé e-mailové adresy tyto orgány nevidí. Žádost je místo toho odeslána z e-mailu, který je vygenerován pro každou jednotlivou žádost zvlášť. Všechny žádosti podané prostřednictvím těchto platforem, jakož i veškerá příslušná sdělení a odpovědi zaslané Parlamentem se však automaticky zveřejňují na internetových stránkách těchto platforem.

Proto za účelem zajištění ochrany osobních údajů žadatele, které mohou být sděleny, Parlament nejprve zašle žadatelům potvrzení o přijetí, ve kterém je informuje, že internetové stránky nespadají pod Parlament, a poradí jim, aby při používání internetových stránek nesdělovali žádné osobní údaje a aby případně raději kontaktovali Parlament přímo. To je zvláště důležité v případech, kdy Parlament žádá o poštovní adresu pro zaslání rozhodnutí žadateli.

KAPITOLA III

Stížnosti podané evropskému veřejnému ochránci práv a soudní případy

---

Stížnosti podané evropskému veřejnému ochránci práv a soudní řízení v souvislosti s prováděním nařízení (ES) č. 1049/2001 ze strany Parlamentu mohou být příležitostí pro správní orgány, aby doladily své postupy v oblasti přístupu k dokumentům nezávisle na výsledku probíhajícího řízení. Tato kapitola se týká případů stížností, jimiž se veřejný ochránce práv zabýval v roce 2019, a jednoho případu, u něhož bylo podáno odvolání k Soudnímu dvoru proti usnesení Tribunálu.

A) Veřejný ochránce práv

A.1) Šetření uzavřená v roce 2019

– stížnost 1651/2018

Parlament odmítl přístup veřejnosti k dokumentům týkajícím se předběžných jednání pracovní skupiny předsednictva o revizi seznamu výdajů, na které se může vztahovat příspěvek na všeobecné výdaje, s odůvodněním, že by to vážně narušilo rozhodovací proces Parlamentu v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Veřejný ochránce práv doporučil, aby byly dotčené dokumenty zveřejněny z důvodu převažujícího veřejného zájmu. Předseda informoval veřejného ochránce práv, že s ohledem na ustálenou judikaturu Parlament s posouzením nesouhlasí.

– stížnost 2089/2018

Tato stížnost se týkala žádosti o přístup veřejnosti k přehledu služebních cest poslanců Evropského parlamentu. Nařízení (ES) č. 1049/2001 se vztahuje jen na existující dokumenty, tj. na dokumenty vypracované nebo získané orgánem, který je má k dispozici, a nevyžaduje, aby orgán sbíral a shromažďoval údaje za účelem, aby žadateli poskytl informace, k nimž by si přál mít přístup. Parlament v této souvislosti dospěl ke zjištění, že žadatelem požadované dokumenty nemá.

Po setkání se zúčastněnými útvary veřejný ochránce práv souhlasil se stanoviskem Parlamentu a nezjistil žádný nesprávný úřední postup.

– stížnost 149/2019

Parlament odmítl přístup veřejnosti k dokumentům uvádějícím výdaje a příspěvky, které byly poskytnuty irským poslancům Evropského parlamentu, z důvodu, že by to narušilo ochranu soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména v souladu s právními předpisy Unie týkajícími se ochrany osobních údajů, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001. Žadatel neprokázal nutnost předání osobních údajů obsažených v požadovaných dokumentech pro žádný konkrétní účel ve veřejném zájmu, jak to ukládá čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2018/1725. Pokud jde o zbývající část žádosti, Parlament nezjistil žádné další dokumenty, protože vyhledání těchto údajů by znamenalo vytvoření nového dokumentu, což nepatří k povinnostem Parlamentu.

Veřejný ochránce práv se přiklonil k hodnocení Parlamentu v obou složkách stížnosti a nezjistil žádný nesprávný úřední postup.

– stížnost 595/2019

Parlament obdržel žádost o přístup veřejnosti ke třem dokumentům týkajícím se meziparlamentního setkání Jihoafrické republiky a EU. Poskytl plný přístup ke dvěma dokumentům a částečný přístup ke třetímu dokumentu z toho důvodu, že jeho úplné zveřejnění by narušilo ochranu veřejného zájmu s ohledem na mezinárodní vztahy, jak je stanoveno v čl. 4 odst.1 písm. a) nařízení (ES) č. 1049/2001. Žadatel podal stížnost proti rozhodnutí Parlamentu o částečném přístupu a rovněž vznášel námitky proti údajnému protiprávnímu prodloužení lhůt, a to jak v počáteční, tak v potvrzovací fázi.

Veřejný ochránce práv prozkoumal příslušný dokument a považuje důvody Parlamentu ohledně částečného přístupu za uspokojivé. Veřejný ochránce práv rovněž dospěl k závěru, že důvody poskytnuté žadateli, pokud jde o prodloužení lhůty – konkrétně probíhající interní konzultace s právní službou a potřeba pořízení překladu rozhodnutí – byly dostatečně podrobné a přiměřené.

– stížnost 648/2019

Parlament odmítl přístup veřejnosti k právnímu stanovisku týkajícímu se smluvní situace učitelů jazyků pracujících v Parlamentu, protože by to porušovalo ochranu soudního řízení a právního poradenství ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001. Žadatel však tvrdil, že existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění požadovaného dokumentu.

Parlament nesouhlasil s názorem žadatele a uvedl, že zveřejnění by mohlo v budoucnu bránit jeho schopnosti získávat upřímná, objektivní a komplexní právní stanoviska a mohlo by představovat pravděpodobné riziko narušení schopnosti Parlamentu bránit se před soudem.

Veřejný ochránce práv prozkoumal požadovaný dokument a považuje důvody Parlamentu za uspokojivé, přičemž dospěl k závěru, že pokud jde o jeho zveřejnění, neexistuje převažující veřejný zájem, a tedy ani nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu.

– stížnost 1150/2019

Stížnost byla podána proti rozhodnutí Parlamentu poskytnout pouze částečný přístup k právnímu stanovisku týkajícímu se složení Parlamentu v období 2019–2024 v případě, že by Spojené království formálně nevystoupilo z Unie před konáním voleb do Evropského parlamentu, protože plné zveřejnění by porušovalo ochranu právního poradenství ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001. Parlament zdůraznil, že v kontextu této bezprecedentní a velmi složité právní a politické záležitosti by úplné zveřejnění dotčeného dokumentu ovlivnilo schopnost Parlamentu vyžádat si podobné poradenství v dalších citlivých otázkách během probíhajících postupů týkajících se brexitu. Parlament rovněž usoudil, že nebyl prokázán převažující veřejný zájem.

Veřejný ochránce práv dospěl k závěru, že vzhledem k vysoce citlivému předmětu dokumentu a okolnostem převládajícím v době podání žádosti a vzhledem k tomu, že

částečný přístup byl udělen, bylo odmítnutí zveřejnění celého dokumentu oprávněné. Veřejný ochránce práv proto nezjistil žádný nesprávný úřední postup.

– stížnost 1399/2019

Parlament obdržel žádost o přístup veřejnosti k dokumentům týkajícím se pracovní cesty parlamentního Výboru pro rozpočtovou kontrolu do Albánie, zejména v souvislosti s používáním finančních prostředků EU v Albánii a hodnocením Výboru pro rozpočtovou kontrolu tohoto používání. Parlament označil zprávu o pracovní cestě ke zjištění potřebných údajů Výboru pro rozpočtovou kontrolu za jediný dokument týkající se této žádosti. Vzhledem k tomu, že žadatel trval i na zahrnutí a zpřístupnění dalších dokumentů, Parlament odpověděl, že žádný jiný příslušný dokument v držení nemá.

Veřejný ochránce práv připomněl, že Parlament poskytl přiměřené vysvětlení, proč dokument neexistuje, a zároveň uznal předpoklad zákonnosti a věrohodnosti, jež uznává ustálená judikatura a jež jsou spojené s prohlášením orgánu Unie, že dokument neexistuje. Takový předpoklad je vyvratitelný, pokud žadatel poskytne konzistentní a soudržné důkazní informace o existenci dokumentu, což se v projednávaném případě nestalo. Veřejný ochránce práv nezjistil žádný nesprávný úřední postup.

– stížnost 1409/2019

Parlament odmítl přístup veřejnosti k velkému počtu dokumentů – požadovaných ve 34 e-mailech zasláných během 11 dnů – týkajících se 13 konkrétních pracovních cest výborů i služebních cest poslanců Evropského parlamentu do 112 zemí. Vzhledem k velkému počtu dokumentů, které by bylo třeba přezkoumat z hlediska osobních údajů, se Parlament snažil v souladu s čl. 6 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 najít po dohodě s žadatelem přijatelné řešení. Žadatel však s návrhem Parlamentu nesouhlasil. Parlament proto měl za to, že vyřizování žádostí by představovalo nadměrnou administrativní zátěž.

Veřejný ochránce práv souhlasil se stanoviskem Parlamentu, že přezkum dokumentů, zejména pokud jde o osobní údaje, by byl nepřiměřený, a proto dospěl k závěru, že nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu.

A.2) Šetření zahájená a probíhající v roce 2019

– stížnost 1498/2019

Stížnost se týká osvědčeného postupu Parlamentu oznamovat svá rozhodnutí týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům žadatelům formou doporučené zásilky do vlastních rukou, aby byla zajištěna právní jistota, rovněž s ohledem na dodržení zákonných lhůt pro podání potvrzující žádosti a následného zjednání nápravy. V tomto konkrétním případě žadatel požadoval, aby mu bylo rozhodnutí zasláno také elektronicky, prostřednictvím platformy FragDenStaat.de, jejímž prostřednictvím žádost podal. Parlament to však odmítl, aby vyhověl nařízení (EU) 2018/1725, protože takové rozhodnutí by bylo automaticky zveřejněno on-line, včetně osobních údajů obsažených v rozhodnutí.

Parlament předložil své připomínky veřejnému ochránci práv, který doposud nepřijal rozhodnutí.

B) Právní přezkum

B.1) Nové případy

Rozhodnutí Parlamentu ve věci přístupu k dokumentům jsou relativně zřídka zpochybněna. V roce 2019 nebyla k Soudnímu dvoru podána žádná žaloba na neplatnost.

B.2) Probíhající soudní spory v roce 2019

Věc T-421/17 (odvolací věc C-761/18 P), Leino-Sandberg v. Parlament

V červenci 2017 byla podána žaloba proti Parlamentu na určení neplatnosti rozhodnutí Parlamentu o odepření přístupu veřejnosti k rozhodnutí Parlamentu ze dne 8. července 2015 s odůvodněním, že toto rozhodnutí bylo napadeno u Soudního dvora ve věci T-540/15 – De Capitani v. Parlament, a že by jeho zveřejnění ohrozilo tato soudní řízení.

V roce 2018 Tribunál rozhodl, že jelikož žadatelka nakonec získala přístup k dokumentu, který požadovala, žaloba se stala bezpředmětnou, a žadatelka tedy již nemá zájem na projednání věci.

Žadatelka podala proti uvedenému usnesení odvolání u Soudního dvora s poukazem na nesprávné právní posouzení spočívající v rozhodnutí, že žaloba je nadále bezpředmětná a že již neexistuje právní zájem na podání žaloby. Toto odvolací řízení stále probíhá.

Závěrečné poznámky

Jak vyplývá z předpokladu uvedeného v loňské zprávě, byly volby do Evropského parlamentu konané ve dnech 23. až 26. května 2019 spojeny se zvýšeným zájmem týkajícím se zejména volební kampaně Parlamentu nazvané „Tentokrát jdu k volbám“ a jeho přítomnosti v sociálních médiích. Rovněž vzrostl počet žádostí o přístup k neomezenému počtu dokumentů, zejména prostřednictvím on-line platform. Tyto druhy žádostí představují náročnou výzvu vyžadující vypracovat zevrubnou odpověď žadateli v poměrně krátkých lhůtách stanovených nařízením (ES) č. 1049/2001.

Při zpracování žádostí o přístup veřejnosti k dokumentům lze rovněž sledovat určité napětí mezi nařízením (ES) č. 1049/2001, jehož cílem je zajistit vysokou úroveň transparentnosti v orgánech, a nařízením (EU) 2018/1725, které chrání jakékoli osobní údaje, jež mají orgány v držení, a to prostřednictvím přísné regulace jejich zpracování a možného předání těchto údajů třetím stranám. Při každém zpracování žádosti o přístup veřejnosti k dokumentům obsahujícím osobní údaje musí správa Parlamentu nacházet správnou rovnováhu mezi oběma nařízeními a jejich cíli. V nadcházejících letech bude tato rovnováha nadále předmětem úsilí Parlamentu.